стор. 2

Нащадки вагантів

стор. 4

Путь к олимпийской бронзе

Триває передплата на 2017 рік!

Вартість передплати — 20 грн. на місяць

Наш передплатний індекс: 61805.

www.tribune.com.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

Заснована 18 липня 1937 року

16 листопада 2016 р. Середа

№91 (9256)

ПЕРЕДПЛАЧУЙ. ЧИТАЙ. ВОЛОДІЙ

ГОВОРИТЬ І ПОКАЗУЄ СТОЛИЦЯ СЛОБОЖАНЩИНИ!

Щорічно 16 листопада в Україні святкується професійне свято — День працівників радіо, телебачення та зв'язку. Саме цього дня в 1924 р. у Харкові вийшла в ефір перша передача українського радіо.

Щоденно працівники радіо, телебачення та зв'язку докладають багато зусиль для забезпечення об'єктивного інформування наших громадян про суспільно-політичні, економічні та культурні події для побудови в Україні інформаційного суспільства.

Оператори та провайдери Харківщини забезпечують своїх споживачів якісними телекомунікаційними та програмними послугами. Так, з початку 2016 р. реалізовано послуг мобільного зв'язку на суму більш ніж 1 млрд грн; послуг фіксованого телефонного зв'язку — на суму 206,1 млн грн; інтернет-послуг — на 163,8 млн грн; послуг з трансляції, ретрансляції телета радіопрограм, технічного обслуговування й експлуатації обладнання в мережах мовлення, радіозв'язку — на 31,7 млн грн, у тому числі від кабельного телебачення — на 7,2 млн грн.

У столиці Слобожанщини успішно працюють десятки радіостанцій, телевізійних компаній та відеостудій. В області налічується 4,2 млн абонентів мобільного зв'язку; 848,0 тис. абонентів Інтернет; 643,8 тис. абонентів фіксованого телефонного зв'язку, більше 33 тис. абонентів кабельного телебачення. За перше півріччя було здійснено 18,5 млн телефонних розмов, у тому числі 1,1 млн міжнародних.

Середньооблікова кількість штатних працівників у галузі інформації та телекомунікацій області на сьогодні складає 7,4 тис. осіб із середньомісячною заробітною платою у розмірі 11,6 тис. грн.

За даними вибіркового опитування, доступ до послуг Інтернету вдома мають 52,5% опитаних домогосподарств області. Послуги Всесвітнього павутиння використовуються з метою спілкування чи хобі, скачування фільмів, зображень, музики; перегляд телебачення чи відео тощо, а також пошуку інформації, навчання, замовлення товарів та послуг, банківського обслуговування тощо.

Зв'язок єднає нас усіх, а праця телерадіокомунікацій відкриває широкі можливості для спілкування, надає змогу вчасно отримувати необхідну інформацію, йти в ногу з часом.

Ігор НАУМОВ

З усіх усюд

УКРАЇНА. З 1 січня 2017 року українці зможуть оформляти пенсії в будь-якій точці України без прив'язки до місця проживання чи роботи.

УКРАЇНА. Мінімальна заробітна плата учителя без категорії з 1 січня 2017 року складатиме 5266 гривень.

США. Жителі округу Колумбія в США більшістю голосів на останньому референдумі підтримали зміну адміністративного статусу на штат.

НІМЕЧЧИНА. У Міністерстві внутрішніх справ Німеччини запропонували повертати врятованих у Середземному морі мігрантів назад до Африки.

ФІНЛЯНДІЯ. У країні, система освіти якої вважається однією з найкращих у світі, незабаром планують відмінити предмети у старших класах, замінивши їх системним аналізом подій і явищ на уроках у міждисциплінарному форматі.

НІДЕРЛАНДИ. До кінця 2017 року в Нідерландах мають з'явитися перші пластикові дороги, зроблені з перероблених відходів пластмаси.

УГОРЩИНА. Парламент цієї країни відхилив пропозицію прем'єр-міністра Віктора Орбана закріпити в Конституції заборону на розміщення мігрантів.

ІТАЛІЯ. У Флоренції незабаром розпочинається судовий процес за позовом американської мережі ресторанів швидкого харчування «Макдональдс» проти місцевої влади, яка заборонила компанії відкрити новий ресторан на Соборній площі перед знаменитим собором Санта-Марія дель Фьоре в історичній частині міста.

РОСІЯ. Юрист французької групи «Спейс» готує позов до суду на російського співака Філіпа Кіркорова за плагіат, звинувачуючи його в порушенні авторських прав знаменитих світових гуртів і виконавців аж у 30 начебто власних піснях російського поп-співака.

Слобожанщина

Відремонтували 100 танків

У міжнародний День студента, який відзначається сьогодні, є чим пишатися харківському студентству. Скажімо, під час практики 50 студентів НТК «ХПІ» не «протирали штани» десь в затишних офісах, а активно допомагали українським бійцям, які воюють у зоні АТО. Під час планового стажування в польових таборах і на ремонтно-відновлювальних базах вони відремонтували й повернули до військових частин понад 100 бойових машин. Посильну допомогу в ремонті та обслуговуванні БМП, БТРів і танків військовим надавали студенти 3-го курсу, які освоюють спеціальність «озброєння і військова техніка». Як повідомила прес-служба Міністерства оборони України, роботу студенти харківського університету виконали професійно і швидко.

Не допустили до органа

У Харківській обласній філармонії, в новому Органному залі відмінили концерт латвійської піаністки російського походження Євгенії Лисицької, запланований на 20 листопада. Ця виконавиця, яка проживає і працює в Ризі, відома своєю проросійською позицією із неприйнятним політичним підтекстом. Вона палко підтримує анексію Росією Криму і схвалює присвоєння звання Героя Росії бандиту Моторолі, якого нещодавно вбили в окупованому Донецьку. Дізнавшись про ці ганебні вислови органістки Лисицької, керівництво Харківської філармонії негайно відмінило її концерти в новому Органному залі й познімало всі афіші, розклеєні по місту. Таку чітку громадянську позицію не завадило б проявити й керівникам інших філармоній України, де цьогоріч заплановані концерти цієї виконавиці.

Казначейська акція

Вишивали... Україну!

Добігла кінця Всеукраїнська казначейська акція «Вишивана моя Україна». Казначеями України було вишито велику карту України. Кожен регіон у своїй праці якнайкраще зобразив свою любов до України та її національної ознаки — вишиванки. Ця вишита карта «завітала» до всіх колективів територіальних органів Казначейства, щоб кожен мав змогу особисто побачити майстерність колег. До вишитої карти надавався «Літопис «Вишивана моя України», де кожен колектив залишив свої побажання та привітання всім колегам. Казначеї Харківського району розповіли своїм установам про Всеукраїнську казначейську акцію «Вишивана моя Україна», адже ми пишаємось тим, як наша Казначейська родина може показати любов до своєї держави.

Колектив УДКСУ
у Харківському районі Харківської області

Предпринимательство

Ассоциация работодателей

В Харьковском районе начало работу новое общественное объединение «Ассоциация частных работодателей». Для успешного старта нужного малому и среднему бизнесу проекта необходима информационная поддержка, чтобы каждый житель района знал: есть организация, состоящая и опытных бизнесменов, которая готова объединить в своем составе всех предпринимателей, оказывать всестороннюю помощь и поддержку.

«Ассоциация частных работодателей» Харьковского района создана не «с нуля», а как филиал уже давно успешно действующей областной организации. Вошедшие в состав ассоциации бизнесмены приглашают к взаимовыгодному сотрудничеству и давно работающих в малом и среднем бизнесе, и тех, кто только собирается открыть свое дело.

— Мы должны объединиться как для решения общих проблем бизнеса в Харьковском районе, так и для помощи отдельным конкретным предпринимателям, — считает член ассоциации, частный предприниматель Александр Ильчаков. — Мы будем информировать о путях решения тех или иных проблем всеми доступными способами. Опытные предприниматели, которые вошли в руководство ассоциации, готовы делиться своим опытом с молодыми бизнесменами...

В свою очередь, газета «Трибуна трудящихся» готова предоставить площадь для размещения информационных материалов ассоциации.

Николай ХОРОШЕВ
На фото: ЧП Александр Ильчаков

Вакансії

Районний центр зайнятості інформує

1. **ТОВ «Супутник-Октан»** (Харківська обл., Харківський р-н., смт. Безлюдівка, вул.Чайковського, 210-Б) запрошує на роботу:
– водія-експедитора — з. пл. 4000 грн.;
– комірника — з. пл. 4000 грн.;
2. **Відділ культури і туризму ХРДА** (м. Харків, вул. Григорівське шосе, 52) запрошує на роботу:
– заступника головного бухгалтера — з. пл. 3075 грн.;
Телефон для довідок: 732-44-64.

Поговоримо про студентів

НАЩАДКИ ВАГАНТІВ

Ми давно вже звикли до усталеної фрази: Харків — студентська столиця України. А що конкретно криється за цим? Доречно детальніше розповісти про це напередодні 17 листопада, коли студенти у всьому світі святкують Міжнародний день студента.

Студенти – це одна з найпрогресивніших верств суспільства в усі часи. Їх сміливість і відвага до постійного втілення новаторських ідей, тяга до справжніх ідеалів свободи не раз ставала взірцем до загального наслідування, надихаючи інших і виступаючи прикладом для майбутніх поколінь.

Зараз у Харківській області налічується 69 вищих навчальних закладів (далі – ВНЗ) I–IV рівнів акредитації, а саме: 23 університети (у тому числі 1 педагогічний – Харківський національний університет імені Г. С. Сковороди), 16 коледжів, 9 академій, 8 технікумів, 7 інститутів та 6 училищ. Кількість ВНЗ III–IV рівнів акредитації перевищувала кількість ВНЗ I–II рівнів акредитації і складала 37 і 32 навчальні заклади відповідно.

У ВНЗ I–II рівнів акредитації в 2016 році навчається 19414 осіб (13,0% – за заочною формою навчання), у ВНЗ III–IV рівнів акредитації – 162259 осіб (35,2% – за заочною формою навчання). Жінки становили 49,0% від усіх студентів. Із загальної кількості студентів області 66010 студентів одержували стипендії.

На початковий цикл навчання було прийнято 31829 студентів, з яких кожний другий – для навчання за рахунок державного бюджету, на завершальний цикл навчання – 24872 студентів. Окрім того, було випущено 45568 фахівців, а саме: 17226 спеціалістів, 10617 магістрів, 10092 бакалаврів та 7633 молодших спеціалістів. Направлення на роботу отримали 12707 випускників. На початок 2016 року в області навчалось 18546 іноземних студентів.

Найпопулярнішими серед студентів ВНЗ I–II рівнів акредитації є такі напрями підготовки: інженерія, транспорт, охорона здоров'я, соціальні науки, бізнес і право, гуманітарні науки та мистецтво, будівництво та архітектура. Серед студентів ВНЗ III–IV рівнів акредитації найбільшим попитом користувалися такі напрями підготовки: соціальні науки, бізнес і право, інженерія, охорона здоров'я, гуманітарні науки та мистецтво, освіта.

Як бачимо, термін «студентська столиця України» Харків виправдовує сповна й по багатьох аспектах підготовки спеціалістів з вищою освітою займає пріоритетні та виняткові позиції. Скажімо, Національний фармацевтичний університет, Академія національної гвардії України, Національний військовий університет повітряних сил ім. Івана Кожедуба, військовий «танковий» факультет НТУ «ХПІ» та деякі вищі навчальні заклади — єдині в Україні. У Харкові також навчається найбільша в нашій країні кількість іноземних студентів. І таких фактів можна наводити багато.

Ігор НАУМОВ,
заступник начальника
Головного управління статистики
у Харківській області

Ноу-хау

ДУАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ ДОШЛО ДО ХАРЬКОВЩИНЫ

Недавно в конференц-зале ХНУРЭ состоялась открытая встреча с Александром фон Фрайхольдом, экспертом «SES» по вопросам внедрения системы дуального образования, на которую приглашаются эксперты в образовательной сфере, представители СМИ, студенты и все желающие.

В ХНУРЭ Александр фон Фрайхольд работает уже две недели, за это время он познакомился со структурой университета, изучил систему и особенности учебного процесса, провел ряд встреч с представителями IT-компаний и методическим отделом ХНУРЭ.

На открытой встрече эксперт познакомил слушателей с системой дуального образования, рассказал о ее преимуществах, а на основании собранной информации представил анализ особенностей внедрения этой системы в украинских университетах.

Система дуального образования подразумевает составление такого учебного плана для студентов, который позволяет совмещать учебу и работу по специальности. Система зародилась и успешно работает в Германии, внедрена в ряде европейских стран, совсем недавно этот опыт переняла и Албания.

Эксперт Александр фон Фрайхольд был приглашен в ХНУРЭ при поддержке Немецкого центра в Харькове, который является официальным представителем SES.

Профессор фон Фрайхольд занимается внедрением дуального образования около 30 лет, работал в вузе Албании над созданием факультета по дуальному обучению, он консультант в области высшего образования в Украине и Казахстане, работал над созданием международных магистерских программ для обучения без отрыва от производства.

Служба Старших Экспертов (SES) – некоммерческая организация, созданная под эгидой Торговой палаты Германии (DIHK) при финансовой поддержке Федерального министерства экономического сотрудничества и развития (BMZ). Выйдя на пенсию и имея за плечами богатый профессиональный опыт, старшие эксперты оказывают поддержку малым и средним предприятиям, а также общественным и муниципальным организациям, образовательным учреждениям и международным организациям.

Мария КОСЕНКО, руководитель
Пресс-службы ХНУРЭ

Освітні надбання

ЖИВИЙ ПІДРУЧНИК З ПЕДАГОГІКИ

Так називали колеги-освітяни України Петра Васильовича Щепкіна (1865-1941), народного вчителя, першого в Україні вчителя-орденоносця, заслуженого вчителя України, який все своє життя присвятив дітям, розвитку освіти у с. Липці

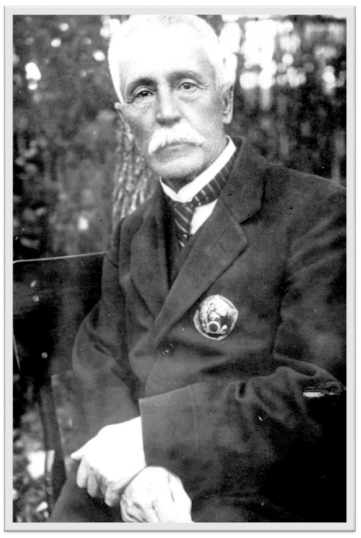

Розпочавши свою педагогічну діяльність у 1890 році в приміщенні старої хатини, Щепкін вклав свої кошти у проектування, і у 1936 році збудував для липецьких дітлахів «школу радості», якій ще за життя директора вдячні липчани присвоїли його ім'я.

Сьогодні школі П. В. Щепкіна — 80 років. Народився Петро Васильович 19 червня 1865 на хуторі Лозівському Муромської волості на межі Бєлгородського та Харківського повітів.

Восени 1873 року пішов навчатися до однієї з Харківських гімназій, але через 5 років його, як брата засудженої революціонерки, звідти виключають. У 1884 році успішно склав іспит в іспитовому комітеті Харківського університету на право вчителювання у початковій школі, працював вчителем у невеликому селі Тетлега Зміївського повіту.

У 1890 р. призначений старшим вчителем Липецької початкової школи №2, яка стала неповною середньою, а він був її незмінним директором до останніх своїх днів.

Його метою було служіння своїй справі, своєму народу: «Я працював стільки, скільки дозволяли мої сили. Моєю постійною метою було служіння нашому дорогому народу».

У школі Щепкіна, як називали її в селі, працювали талановиті, віддані своїй справі вчителі, взірцем для яких були педагогічна діяльність і настанови Петра Васильовича.

Ось як згадує свого директора вчителька Є. А. Михайловська, яка з 1931 року працювала з ним: «Це був не тільки директор школи, а батько всім учителям. Це він надихнув мені стільки сили, що вистачило на 40 років педагогічної діяльності. Порядок і дисципліна в школі були бездоганні. Петро Васильович ніколи не підвищував голосу ні на вчителів, ні на учнів. Жоден учень не заважав працювати вчителю. Хоча мав він похилий вік, але завжди був бездоганно охайний, стрункий, енергійний, чуйний і уважний до всіх і до кожного зокрема».

Щепкін не залишив друкованих педагогічних праць, та за педагогічними знаннями до нього приїздили вчителі із різних куточків країни, саме тому і називали Петра Васильовича «живим підручником з педагогіки».

Його педагогічні погляди були спрямовані на розширення кола знань учнів, наочності викладання, глибоке засвоєння навчального матеріалу, відповідність методичних заходів до природних схильностей дитини. У школі відмічали відмінників з окремих предметів. Він вважав гармонійний розвиток особистості одним із головних завдань школи. У службовій доповіді-звітові, складеній і написаній П. В. Щепкіним, читаємо: «Естетичне виховання є одним з елементів, без яких неможливо досягнути всебічного гармонійного розвитку душевних здібностей дитини». У школі працювали колективи хорової пісні, гри на струнних інструментах, художньої декламації, дитячої літературної постановки, рухливі ігри зі співами.

Закоханий у літературу, Петро Васильович особисто з 1919 по 1923 рік керував випуском рукописного альманаху дитячої словесної творчості «Пчелиный улей». Діти залюбки відвідували гурток авіамоделювання, який проводив вчитель фізики П. І. Гармаш, гурток юних мічурінців, брали участь у спортивних змаганнях. Петро Щепкін дбав про виховання вчителів нової школи. Він запровадив загальноосвітні і педагогічні курси.

Висока якість навчання, позакласна робота з дітьми, особистісний підхід до учнів, розвиток їх творчих здібностей, виховання високих моральних якостей, національно-патріотичне виховання, співпраця з батьками — ці основні напрямки педагогіки Щепкіна досить актуальні, вони є складовою частиною навчально-виховного процесу і в сучасній школі.

Ім'я народного вчителя Петра Васильовича Щепкіна зустрічаємо в педагогічній пресі. «Багато уваги приділяв розвиткові дитячої творчості, патріотичному та інтернаціональному вихованню дітей». Таку характеристику дає творчому життю педагога виданий у 1997 році в Києві Український педагогічний словник Гончаренка.

Згадується відомий вчитель і в навчальному посібнику з народознавства «Рідний край» та присвяченій 180-річчю Харківського національного педагогічного університету імені Сковороди книзі «Розвиток народної освіти і педагогічної думки на Харківщині». Повністю присвячена творчій діяльності педагога та створеної ним школи книга професора С. Х. Чавдарова «Липецька школа ім. П. В. Щепкіна», що була видана у 1939 році, рідкісний екземпляр якої зберігається у шкільному музеї.

Особистість заслуженого вчителя України П. В. Щепкіна, його відданість дітям, меценатство вразили і почесного гостя із Норвегії Надзвичайного і Повноважного Посла Королівства Норвегія в Україні Олафа Берстада, якого щепкінці гостинно зустрічали у 2012 р.

80 років Липецька школа не просто носить ім'я її засновника Петра Васильовича Щепкіна, а продовжує і примножує його педагогічні надбання.

Тут викладають освічені, талановиті, віддані своїй професії вчителі. У школі працюють відмінник народної освіти України, вчителі-методисти, керівники районних методичних об'єднань вчителів, керівники творчих груп вчителів району, 7 педагогів мають вищу кваліфікаційну категорію. Вчителі-щепкінці беруть участь і перемагають у різних професійних конкурсах.

Постійно поповнюється збірник дитячої словесної творчості «Бджолиний вулик», ведеться літопис класів і школи, у кожному кабінеті є фотографії кращих учнів з предметів. Для жителів та гостей села організовуються концерти; працює гурток юних квітникарів (у школі і біля неї багато квітів); гуртки естетичного спрямування, серед яких гурток юних фотоаматорів; для прихильників фізкультури і спорту на базі шкільного спортивного залу відкрито дитячо-юнацьку спортивну школу, проводяться заняття спортивних секцій.

Гордість школи — її випускники. Серед них заслужена артистка України, матір Харківського театру ім. Т. Г. Шевченка Ольга Кузьмівна Шабельник, академік, доктор фармацевтичних наук Зоя Миколаївна Мнушко, доктор медичних наук Валентина Франківна Черних та багато інших.

Майже 200 випускників школи обрали дорогу Вчителя. Сьогодні в школах Харківського району працюють вчителями 17 випускників школи імені П. В. Щепкіна, а в щепкінській школі викладають 5 її вихованців. Серед них Є. Бутенко — золота медалістка, вчитель математики вищої категорії, вчитель-методист, керівник РМО вчителів математики району, переможець районних конкурсів «Класний керівник року», «Учитель-2016», лауреат обласного конкурсу «Учитель року-2016».

У шкільному музеї П. В. Щепкіна з педагогікою народного вчителя знайомляться учасники районних семінарів-практикумів з навчальних предметів, школи молодого вчителя, школи педмайстерності, творчої групи вчителів зарубіжної літератури Харківського району, що проходять на базі школи.

Педколектив школи ім. П. В. Щепкіна має чимало відзнак за свою роботу:

— до свого 65-річчя школа визнана кращою школою району;

— до 10-ї річниці незалежності України визнана відмінною школою Харківського району.

Школа ім. П. В. Щепкіна — неодноразовий переможець і призер оглядів шкіл з різних напрямків освітянської діяльності.

Примножуючи традиції засновника школи, вчителі-щепкінці працюють за принципом народного вчителя: «Не діти для школи, а школа для дітей».

О. М. ОРАЧ,
вчитель, керівник музею
Липецької ЗОШ ім. П. В. Щепкіна

П. В. Щепкін на будівництві нової школи

Школа ім. П. В. Щепкіна сьогодні

Дискусія

Знову про Безлюдівку

Приємно, що питання про дату заснування цього селища викликає посилену увагу. Тому внесу уточнення і дам відповідь на публікацію статті «Скільки ж років Безлюдівці?» 1 жовтня 2016 року.

У кожного є свої погляди щодо всього. Але ж люди можуть помилятися. З ким не буває? Так, автори помилялись як щодо тверджень, що Муравський шлях пролягав через Безлюдівку, так і стосовно того, що це село виникло «не пізніше 1660 року».

Я не проти, щоб Безлюдівці було більше аніж 335 років. Але ж мусять бути відповідні історичні джерела, щоб збільшити вік поселення. Проте таких джерел нема.

Спочатку я спирався на книгу Філарета (Гумілевського) «Историко-статистическое описание Харьковской иепархии», на грунті якої створив версію, що до 1660 року могло бути якесь село з церквою, але його знищили татари й лишився храм на безлюдді. І у 1681 році була заснована Безлюдівка біля старої, відновленої церкви.

Проте у 2012 році знайшов нові джерела, за допомогою яких на сторінках газети «Главное» вдосконалив версію про 1681 рік як дату появи Безлюдівки. Слід їх навести:

1) Багалей Д.И. Материалы для истории г. Харькова в XVII веке // Сборник Харьковского историко-филологического общества. – Харьков, 1905. – Т. 16.

2) Харківський перепис 1660 р. / В. Юркевич // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. — К., 1928. – Кн. 20.

Голосно стверджую, що «філаретівський» 1660 рік як дата побудови першої безлюдівської церкви (від чого деякі дослідники рахували вік нашого селища) — помилка. Чому? Бо у 1660 році московська влада провела перепис населення Слобожанщини, до якого записали чоловіків наявних на той час поселень. У переписі є і «боярские дети» Жихора, і «пашенные мужики» Хорошева. А де ж дані про Безлюдівку? Нема. Бо цієї слободи тоді ще не було.

Розглянемо документи, зібрані професором Багалієм у московському архіві. У період з 1650-х до початку 1680-х років в них нема жодної згадки про село під назвою «Безлюдівка». Так, у документах «Жалоба Жихорьцев на Харьковцев за земли 1659 г.» і «Челобитная о землях детей боярских села Архангельскаго 1659 г.» згадується річка Жихор, яка нині протікає неподалік Безлюдівки. А про наше село нема жодного слова. Скажете, що р. Жихор тоді була значно далеко? Беру ближче! Збереглась «Челобитная об основании Хорошевского монастыря 1664 года», в якій описані землі поблизу Хорошівського городища, що повинні перейти у власність нового монастиря: «а к тому монастырю пахотной земли и сенных покосов в Харьковском уезде в Хорошевском городище вниз по речке і Уды позади села Гусиная поляна и около монастиря вверх по той же речке лес хоромной и дровяной и со всеми угодьи...». Село Гусина Поляна згадане як орієнтир, а Безлюдівка, яка нині близько до Хорошева розташована — ні. Бо ані цього села, ані його Покровської церкви тоді ще не існувало.

У документі «Челобитная харьковских великорусских служилых людей о землях 1688 года» повідомляється, що у 1672 році харківський полковник Григорій Донець отримав у володіння «сенные покосы за рекой Удами на другой стороне под Жихорем вниз по реке Удам с левой стороны...», що раніше належали російським служивим людям. Написані точні координати сінокосів: «по другую сторону реки Уд от Жихоря колодязя вниз по Удам по Кривую луку по Ольховой рог». І тут Безлюдівка не згадана як важливий орієнтир меж сінокісної луки, бо наше поселення ще не з'явилося.

Урочище Вільховий Ріг існує й досі. Це нинішній вільховий гай, що розташований на болоті за промисловою базою «Чормет». А де була Крива Лука? На заплаві річки Уда між Хорошевим та Безлюдівкою. Назва така через те, що тут річка та луки йдуть не прямо, як біля Бабаїв чи Васищева, а описують лінію, на зразок поваленої на бік латинської літери «S». За даними Філарета, Крива Лука належала Успенському собору з 1662 року. Нині в пам'ять про те цікаве урочище у нас є Криволузький провулок.

Бачите? У 1660-х – 1670-х рр. згадується земля біля чи на місці Безлюдівки, згадуються власники тієї землі, а про наше поселення — жодного слова. Бо воно ще не виникло.

Коли вимовляти людям, які не знають нашого селища міського типу, його назву, то що одразу спадає їм на думку? Поселення, в якому нема людей. Безлюдівка — це назва-прикметник, що показує, як виглядала ця слобода на самому початку. Тут виникло поселення, люди побудували хати, але через певні причини людей тут не стало, і будівлі лишились порожніми. Вважаю, що тому слугував набіг татар 1680 року, від якого було спустошено сусідній Жихор. Певний час село стояло без людей — можливо, рік. І мешканці сусідніх поселень, проходячи повз нього, дали порожньому поселенню таку назву — «Безлюдівка». У 1681 році наше село було заселене повторно, але така непритаманна для нього назва збереглася та існує досі. Топонім цікавий, тому спроб перейменувати Безлюдівку ніколи не було.

Хто був засновником Безлюдівки? Можна з впевненістю сказати, що ним був козацький сотник Онисим Макаров (Макаренко). У 1680 році він ще значився харківським сотником. А в подальші роки Онисим був сотником в Безлюдівці — немов головою села. Як бачу, саме він взявся за відновлення безлюдного поселення у 1681 році — став його населяти переселенцями з Правобережжя і з цих людей організував безлюдівську козацьку сотню, яку й очолив.

Якщо не згодні щодо появи цього села у 1681 році, то наводьте в наступній публікації історичні джерела 1650-х, 1660-х років, де буде написано про Безлюдівку. Не словники, не енциклопедії, не сучасні монографії, а писемні історичні джерела XVII століття. Але одразу кажу: їх не можна знайти, бо вони не існують. Бо дата заснування Безлюдівки — 1681 рік.

Після виходу цієї публікації всі намагання необґрунтовано, без джерел збільшити вік Безлюдівки від 335 до 356 років керовані суто іміджевими мотивами (щоб це поселення виглядало таким давнім, як сусідні селища) й суперечать історичній науці.

Василь КИСИЛЕНКО,
краєзнавець, генеалог, сел. Безлюдівка
Телефон: +38 (066) 999-68-46, +38 (097) 433-64-49.

Спорт

ПУТЬ К ОЛИМПИЙСКОЙ БРОНЗЕ

Олимпийские игры 2016 года уже ушли в историю, оставив любителям спорта волнительные минуты выступлений атлетов более 200 стран. Конечно же, все мы переживали за украинских олимпийцев, а наиболее за харьковчан. Если судить по их результатам участия в предшествующем олимпийском цикле на чемпионатах мира и Европы, то у болельщиков были все основания надеяться на олимпийскую медаль. Больше всех шансов на ее завоевание было у самого титулованного харьковского спортсмена, рекордсмена Украины по прыжкам в высоту (242 см) Богдана Бондаренко. И Богдан оправдал эти надежды. Нашим читателям будет небезынтересно узнать предысторию, как долго шел к желанной цели тандем: отец Виктор Бондаренко и сын, и то, что их следы ведут в наш район — поселок Бабаи.

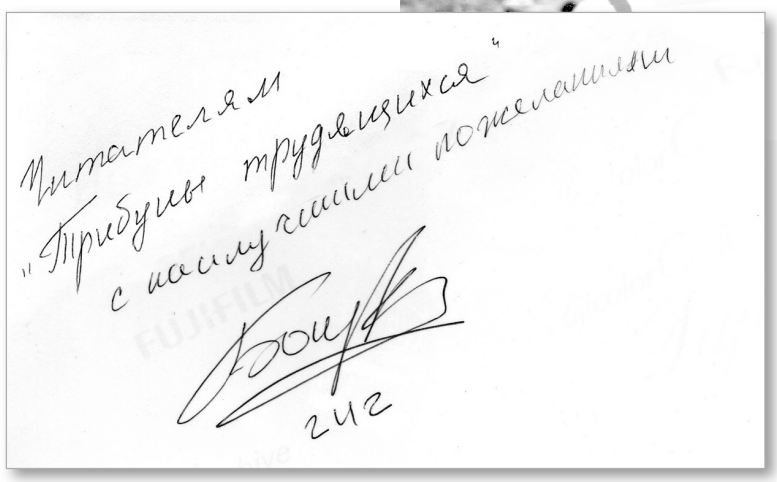

Визитная карточка

Бондаренко Богдан Викторович

Родился 30 августа 1989 года в г. Харьков. Заслуженный мастер спорта Украины.
Первый тренер — Евгений Никитин.
Командный чемпионат Европы 2013 г. — 1 место.
Чемпионат Европы 2014 г. — 1 место. Чемпионат мира 2013 — 1 место.
Чемпионат мира 2015 г. — 1 место. Диамантовая лига 2013 г. — 1 место.
Олимпийские игры 2012 г. в Лондоне — 7 место.
Олимпийские игры 2016 г. в Рио-де-Жанейро — 3 место.
Тренер — Виктор Бондаренко.

Ранним весенним утром 1975 года молодой тренер, десятиборец Леонид Переясловец отправился с Южного вокзала электричкой в Лозовую на поиск юных дарований легкой атлетики для училища олимпийского резерва. Там, на местном стадионе, проходили областные соревнования школьников по многоборью комплекса «Готов к труду и обороне» (ГТО). Здесь ему приглянулся высокий, худой мальчишка Витя Бондаренко.

— Опыта — никакого, — вспоминает Леонид Переясловец, — но посмотрел, как Витя метает мяч, его правильные движения — и этого оказалось достаточно.

Визитная карточка

Переясловец Леонид Иванович

Родился 28 марта 1949 года в г. Ахтырка Сумской области, позже переехал в поселок Бабаи. Кандидат в мастера спорта СССР. Образование высшее. Подготовил чемпионку Европы среди юниоров по прыжкам в высоту Екатерину Табашник. В 2013 году признан лучшим тренером Харьковской области по работе с юношами и девушками.

Виктор оказался прилежным учеником. Он трудился до изнеможения, пропустив через себя тренировочные нагрузки в десяти видах легкой атлетики. Самые приличные результаты он показывал в метании копья, прыжках в высоту и десятиборье. Вот так и связала их по жизни спортивная судьба, сначала наставника и спортсмена, а затем двух специалистов, коллег по работе. Они любят шутить, что всего этого могло бы не быть, если бы не водные лыжи. Дело в том, что агитируя тогда Витю в интернат, Леонид Иванович пообещал ему занятия водными лыжами на спортивной базе в Старом Салтове. Да, в то время водные лыжи там были, но только не для легкоатлетов… Сегодня они часто вспоминают тот, как оказалось, удачный тренерский ход: «Ну и где водные лыжи?».

Что касается Богдана Бондаренко, то его Леонид Иванович помнит с мальчишества. Приходил такой высокий, худенький мальчик в манеж, прыгал, как журавлик, на обычные маты — то в длину, то в высоту. Поначалу никто не мог предположить, что из него вырастет звезда мирового спорта.

— Только в старших классах вдруг прорезалось движение, отталкивание колоссальное, — продолжает вспоминать Леонид Переясловец. — Выиграл областные, всеукраинские соревнования, юношеский фестиваль, это уже европейский уровень. Потом был юниорский чемпионат мира в Пекине — 226 см и первая «бронза». Затем уже Богдан перешел заниматься к отцу, достиг нынешних высот.

Леонид Переясловец, Николай Приз и Виктор Бондаренко

Визитная карточка

Бондаренко Виктор Васильевич

Родился 9 апреля 1963 года в селе Лебедивка Сахновщанского района, позже переехал в г. Харьков. Мастер спорта СССР. Образование высшее. Тренер бронзового призера Олимпийских игр Богдана Бондаренко. В 2013 году признан лучшим тренером Харьковской области по работе со взрослыми спортсменами.

Если говорить о наставнике, когда отец тренирует своего сына, то это особая статья. Как показало время, Виктор Васильевич и Богдан нашли в тренировочном процессе ту золотую середину, которая дает высокий результат на уровне спорта высших достижений.

— Большой спорт построен на мобилизации спортсмена на сверхотдачу и сверхриск, — откровенничает Виктор Бондаренко. — Нельзя ни в чем поступаться: ни в огромных тренировочных нагрузках, от которых кругом идет голова, ни в желании отдохнуть, когда несказанно устал. И там, на пике огромных нагрузок, начинаешь понимать, что любые послабления в режиме выбросят твоего подопечного из числа спортсменов, способных к высшим проявлениям воли. Здесь уместны, так любимые спортсменами, слова Владимира Высоцкого: «Воля волей, если сил невпроворот…» Когда есть запас сил — физических, то в нужный момент найдутся и духовные.

Такие глубокомысленные рассуждения, а главное, умение их реализовывать на практике Виктор Васильевич усвоил от своих учителей, заслуженных тренеров Александра Петровича Богдана и Вячеслава Петровича Маяцкого и своего первого тренера Леонида Ивановича Переясловца.

— Невозможно привыкнуть к переживаниям во время соревнований, — продолжает Виктор Бондаренко. — Бывает, едешь на контрольный старт и вроде бы нет повода волноваться. А когда в поле зрения попадает сектор для прыжков в высоту, а в нем твой воспитанник, то невольно возникают все те же ощущения стресса, как на соревнованиях высокого ранга. Ведь я тот человек, который знает до мельчайших деталей состояние спортсмена в данный момент. Он мой сын, и этим все сказано. А на прикидках планка поднимается не на шутку высоко, — на уровень, близкий к рекордным.

Как и всегда, а сегодня особенно, в спорте стало невероятно трудно! Острейшая конкуренция во всех олимпийских видах программы! От всех ждут медалей! А их в каждом виде всего лишь три. Особенно ценные медали, завоеванные на Олимпийских играх.

Хроника событий 16 августа 2016 года на Олимпийских играх в Рио-де-Жанейро в секторе для прыжков в высоту многократно транслировалась по телевидению. Все видели, как Богдан с первой попытки взял 233 см, затем пропустил высоту 236 см. Он очень близок был, чтобы преодолеть 238 см, но зацепил планку ногами. И тогда Богдан рискует и пропускает последнюю третью попытку, перенося ее на следующую высоту 240 см, успех, который позволил бы замахнуться на «золото». К этому времени он уже обеспечил себе «бронзу». Жаль, что высота 240 см ему на этот раз не покорилась. Итак, на первом месте канадец Дерек Дрюин с результатом 238 см, второе место у Муртаза Баршима из Катара. Его результат 236 см.

— В этот вечер я сделал все, что было в моих силах, — откровенно говорит Богдан Бондаренко. — Ведь накануне я неделю боролся с температурой. И если честно, то вначале болезни была мысль собрать вещи и уехать домой. Но, как говорится, надежда умирает последней, и мы, благодаря отцу, сумели выкарабкаться из плена болезни буквально в день соревнований.

Спасибо за все, что вы, Виктор Васильевич и Богдан, сделали для олимпийского спорта Харьковщины и Украины! И слава Богу, что у нас есть вот такое богатство, как вы!

Николай ПРИЗ,
заслуженный работник
физической культуры
и спорта Украины

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ
Заснована 18 липня 1937 року
ПЕРЕДПЛАЧУЙ. ЧИТАЙ. ВОЛОДІЙ
www.tribuna.com.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію
ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновник: Харківська районна рада
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Офіційний сайт районної ради: http://www.khrada.gov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції:
61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Друкарня «ІСП» вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11023 компл.
Наклад передплат 800 компл.
Передплатний індекс
61805